

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.II.37.635/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke,

Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró,
Dr. Figula Ildikó bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Hangyál Edit egyéni ügyvéd

cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

A felperesi érdekelt: felperes1né

cím1

A felperesi érdekelt képviselője: Dr. Hangyál Edit egyéni ügyvéd

cím2

Az I. rendű alperesi érdekelt: Budapest Főváros XVI. Kerület Önkormányzat

cím4

Az I. rendű alperesi érdekelt

képviselője: Dr. Jakab János ügyvéd

cím5

A II. rendű alperesi érdekelt: Innovációs és Technológiai Miniszter

cím6

A II. rendű alperesi érdekelt

képviselője: jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos,

jogi képviselő3 jogi előadó

A per tárgya: telekalakítási ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 15.K.704.858/2020/30.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes és a felperesi érdekelt közös tulajdonában áll a helység1 helyrajzi szám1 helyrajzi számú ingatlan (a továbbiakban: ingatlan1), mely határos a helység1 helyrajzi szám2 helyrajzi számú, az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonát képező, közterületként nyilvántartott ingatlannal (a továbbiakban: ingatlan2).

[2] A felperes a korábbi jogerős elutasítást követően 2019. június 26-án ismét telekalakítás (telek-határrendezés) engedélyezését kérte Budapest Főváros Kormányhivatal XIV. Kerületi Hivatalától (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) akként, hogy az ingatlan2 a telekalakítással érintett területtel csökkenne ingatlan1 javára oly módon, hogy az ingatlan2 szélessége az ingatlan1-gyel közös telekhatár teljes vonalában a jelenlegi közel 12 méterről 3 méterre változna.

[3] Az elsőfokú hatóság 2019. november 6-án kelt 800150/9/2019 számú határozatával a kérelmezett telekalakítást nem engedélyezte. Indokai szerint a tervezett telekalakítással a fennálló 12 méter széles út körül belül 3 méter szélességűre csökkenne, mely ellentétes lenne az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 26. § (2) bekezdés e) pontjával, a Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete által meghozott Kerületi Építési Szabályzatról szóló 21/2018. (VII.6.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: KÉSZ) 1/10 és 2. számú mellékletével, valamint 11. § (5) bekezdés b) pontjával.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 800001/3/2020. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Törvényszék a 15.K.704.858/2020/30. számú jogerős ítéletével elutasított.

[5] A felperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 117. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül, jogi képviselővel eljárva felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő az ítélettel szemben. Felülvizsgálati kérelmében a Kp. 121. § (1) bekezdésére hivatkozással kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a telekalakításról szóló 85/2000. (XI. 8.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) 3. § (2) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 55. § (1) és (4) bekezdését, a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 383/2016. (XII.2.) Korm.rendelet (a továbbiakban: 383/2016. Korm. rendelet) 79/E. § (1) és (2) bekezdését, a 79/H. § (1) bekezdés a) és b) pontját, a (2) és a (3) bekezdését, valamint az OTÉK 26. § (1) bekezdését és a (2) bekezdés e) pontját.

[6] Állítása szerint a jogerős ítélet [19] pontjában foglaltakkal ellentétben bizonyította, hogy az ingatlan2 kisajátítása nem történt meg. Nézete szerint az eljáró bíróság téves jogi következtetést vont le az Ákr. 55. § (1) bekezdésének alkalmazása körében, mert a 383/2016. (XII.2) Korm.rendelet 79/H. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott jogszabályi

feltételek nem állnak fenn, ugyanis a telekalakítás nem érinti meglévő út területét, illetve annak eredményeként nem jön létre tényleges új útterület. Következésképpen nem áll fenn olyan közérdeken alapuló kényszerítő indok, amely a közlekedésbiztonsági és útügyi érdekek érvényre juttatását érintené.

[7] Előadta, hogy a másodfokú szakhatóság állásfoglalása –, mely az ingatlan2-t kiszolgáló útnak minősítette – sérti az OTÉK 26. § (2) bekezdés e) pontját. Érvelése szerint a 85/2000. (XI.8.) FVM rend. 3. § (2) bekezdését kell alkalmazni, hiszen az ingatlan 1 vonatkozásában kialakuló telekméret a korábbiakhoz képest az építésügyi előírásoknak jobban megfelel, míg ingatlan 2 vonatkozásában sem a jelenlegi, sem a telekalakítás eredményeként létrejövő állapotában nem alkalmas út céljára, ezen célra az I. rendű alperesi érdekelt nem is kívánja felhasználni és annak kivitelezésére gyakorlati lehetőség nincs. Végezetül hivatkozott arra, hogy a felperesi méltányolható magánérdek és az I. rendű alperesi érdekelt által képviselt közérdek mérlegelésének eredményeként a felperes által kezdeményezett telekalakítás engedélyezésének jogszabályi akadálya nincs, mert a felperes 1995 óta az ingatlan2 részét szakadatlanul birtokolja, míg az I. rendű alperesi érdekelt 1983 óta nem tett egyetlen lépést sem az ingatlan2 kiszolgáló út céljára történő felhasználásának érdekében és annak kialakítása a bekövetkezett változások miatt már nem is lehetséges.

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja (amely a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor hatályos Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának felel meg) alapján kérte, arra hivatkozással, hogy az eljáró bíróság a vonatkozó jogszabályokat jogsértő módon alkalmazta és a bizonyítás eredményét okszerűtlenül és iratellenesen minősítette, továbbá az okszerűtlenül megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le.

[9] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása [aa) alpont], a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [ab) alpont], az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége [ac) alpont], a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés [ad) alpont], illetve a b) pont alapján a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[10] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási okok alapján, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem álltak fenn. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a tényállást a bíróság iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az eljáró bíróság jogerős ítéletében a Kp. 78. § (1) folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást és a jogi álláspontját a Kp. 84. § (2) folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdése szerint részletesen, alaposan megindokolta. A felperes érvelése lényegében a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a Kúria jogértelmezése kiforrott. A fentiek okán a Kúria a jelen konkrét ügy tényállása alapján a felperes által felvetett körben nem látott a joggyakorlatot egységesítő, vagy továbbfejlesztő vitás jogkérdést, és ezt a per iratai sem támasztották alá. Utal arra a Kúria, hogy – a 2/2017. (IX. 13.) PK véleménnyel is összhangban – a Kúria a felvetett

jogkérdés különleges súlyára, illetve az ügy társadalmi jelentőségére alapítottnan a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. E körben a felülvizsgálatot különösen akkor indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, illetve az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Ez különösen olyan kérdések, illetve ügyek vonatkozásában állapítható meg, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik. Adott telekalakítási ügyben végzett mérlegelés jogszerűségének kérdés nem érint széles társadalmi rétegeket vagy jogalanyok egy körül nem határolható csoportját. A Kúria a felülvizsgálati kérelem vizsgálata alapján nem látta indokoltnak az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezését sem. A felperes a Kúria közzétett határozatától való eltérésre nem hivatkozott.

[11] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

[12] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[13] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2021. június 29.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Rák-Fekete Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Figula Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő